

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 621/2018
07.06.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Горана Илића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 88/16 од 11.10.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 68/18 од 21.02.2018. године, на седници већа одржаној дана 07.06.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 88/16 од 11.10.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 68/18 од 21.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 88/16 од 11.10.2017. године окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године, те му је на основу члана 78, члана 79. став 1. тачка 6. и члана 86. КЗ изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања изречене мере.

Истом пресудом окривљени је обавезан на накнаду трошкова кривичног поступка, као у изреци пресуде, док је оштећени, иза покојног ББ, упућен на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 68/18 од 21.02.2018. године одбијене су, као неосноване, жалбе окривљеног и његовог браниоца и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду К 88/16 од 11.10.2017. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. ЗКП, бранилац окривљеног, адвокат Горан Илић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона, одредбе члана 439. тачка 1) у вези са чланом 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев као основан, те укине другостепену пресуду и предмет врати Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање али пред потпуно измењеним већем или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, дела и правца побијања ко ји су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Илића, се указује на законски разлог за подношење овог ванредног правног лека, повреду кривичног закона - одредбу члана 439. тачка 1) ЗКП, али уз образложење да: у предметном кривичном поступку нису утврђене чињенице које је марке возило које је проузроковало саобраћајну незгоду; која је потпуна регистарска ознака возила које је проузроковало саобраћајну незгоду, с обзиром на то да је возило окривљеног опредељено као учесник у саобраћајној незгоди на основу првих пет карактеристика са регистарске таблице; колико је црних или тегет возила тога дана имало на предњим вратима лого „...“ односно „...“; које лице је, као возач,

управљало путничким возилом које је учествовало у саобраћајној незгоди, кривица - као субјективни елемент кривичног дела ..., све у вези са одредбом члана 14. став 1. и 2. Кривичног законика.

Врховни касациони суд налази да се изнетим наводима оспоравају чињенични закључци суда, у кривичном поступку, односно правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања - члан 440. ЗКП, што није законски разлог за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца, те је захтев одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић